

Protestantse gemeente te Hoek

Zondag 15 juni 2014
Bevestiging ambtsdragers

ORGELSPEL

WOORD VAN WELKOM door de ouderling van dienst

AANSTEKEN VAN DE KAARSEN

ZINGEN, INTOCHTLIED: *Zomaar een dak* (Lied 276: 1 en 3)
(zo mogelijk staande)

MOMENT VAN STILTE EN INKEER

BEMOEDIGING EN GROET (daarna gaan allen zitten)

ZINGEN: Psalm van de zondag: *Zie de zon, zie de maan*, (Lied 8b: 1, 2, 3 en 4)

IMPRESSIE VAN HET PINKSTERWEEKEND, *door de tieners*

ZINGEN: *Heer, ik kom tot U* (448 Opwekking)

Dienst van het WOORD

GEBED BIJ DE OPENING VAN DE SCHRIFT

ZINGEN: 'Kom mee naar voren allemaal'

Kom mee naar voren allemaal dan horen wij een nieuw verhaal,
Hoe God van alle mensen houdt en zijn rijk steeds verder bouwt.

"Ik ben bij je" is Zijn naam, "ik ben bij je" is Zijn naam,
't is Zijn voor- en achternaam.

MET DE KINDEREN

De kinderen in de basisschoolleeftijd gaan met het Licht van de
Paaskaars, naar de kinderkring o.l.v. Daniëlle Rijksen en Marinka Mahu

EVANGELIELEZING: Mattheüs 28: 16 - 20 (Lector: dhr. Piet Meijer)

ZINGEN: *Grote God, wij loven U* (Lied 413: 1 en 3)

UITLEG EN VERKONDIGING

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

Toen ik gisterenochtend ging zitten voor het schrijven van deze preek kwam de openingszin direct bij me boven:

Als het Nederlands elftal tegen alle verwachtingen in ineens met 5 – 1 van Spanje kan winnen dan kan de kerk van Hoek toch zeker ook weer gaan groeien. Nou ontgaat u misschien de logica van deze conclusie maar er zijn een aantal terreinen die zich grotendeels onttrekken aan de wetten van logica. Daar toe behoren naar mijn gevoel in elk geval voetbal, kerk en geloof.

Overigens ben ik me bewust dat sommigen dat niet met me eens zijn. Zo stelde Robin van Persie vrijdag na afloop dat Louis van Gaal dit scenario precies had voorspelt en, tegengesteld, er zijn ook mensen die menen te weten dat deze kerk over een jaar of 10 gesloten zal zijn.

Vooralsnog wil ik de komende weken wel vertrouwen op de logische inzichten van de bondscoach maar zeker niet op de sombere voorspellingen van kerkelijke onheilsprofeten. Ik kom daar straks nog op terug.

Een bijzondere dienst vandaag. We mogen zo dadelijk drie gemeenteleden bevestigen in het ambt van diaken of ouderling. En dat doen we, mede omdat we ook van een tweetal mensen afscheid nemen als ambtsdrager. Nou ja afscheid, al pratend zeiden we: een mooiere omschrijving is dat ze worden terug geplaatst in de gemeente. Hoe dan ook, hun werk in de kerkenraad zit er na vandaag op. Ada en Jan, beiden hebben meerdere periodes de gemeente gediend, allebei trouwens in die periodes zowel in het ambt van diaken als van ouderling en nu vandaag komt daar een einde aan. Het is goed geweest zo. De eerlijkheid gebied daarbij te zeggen dat het voor Jan naar de mens gesproken ook de laatste keer geweest is dat de gemeente een beroep op hem heeft gedaan als ambtsdrager. In totaal zo'n 20 jaar is het geweest als we goed hebben geteld. En alhoewel de vitaliteit nog

altijd groot is, een BBQ wordt bijvoorbeeld gerust en met veel genoegen uitgesteld omdat een taxirit rijden naar Schiphol toch wel erg leuk is, ook al spreekt de kerkorde er niet meer over in tegenstelling tot vroeger, de leeftijdsgrens van 75 is er toch wel één die je hebt te respecteren vind ik.....

Wat Ada betreft weet ik het zo net nog niet. Ik sluit niet uit dat er over een aantal jaren. Die mensen van bouwjaar 1965 hebben nog wel eens de neiging als een soort Heintje Davids terug te keren. Ik heb daarom ook nog maar geen definitief optelsommetje gemaakt.

Een bijzondere dienst dus vanmorgen. Wisseling van de wacht in de kerkenraad. Een feestelijke dienst. Een dienst die ook mooi invoegt in het bijzondere karakter van deze zondag. Want het is vandaag zondag Trinitatis. Ieder jaar noem ik het en ieder jaar ben ik me bewust dat het een lastige term is. Zondag Trinitatis, zondag van de drie-eenheid. De zondag die een slotakkoord wil zijn met lofprijzing van God als Vader, Zoon en Heilige Geest ter afsluiting van een half jaar feesten en bijzondere periodes in de liturgie van de kerk. De drie hoofdfesten Kerst, Pasen en Pinksteren zijn gevierd, waarin telkens andere aspecten van Vader, Zoon en Geest centraal stonden, en deze zondag is dan het finale slotakkoord daarop.

Normaliter is de kleur ook nog één keer wit voordat we een half jaar lang, tot eerste advent de groene tijd, de feest-loze tijd, ingaan.

Maar vandaag de kleur rood, alsof het Pinksterfeest een week wordt voortgezet, rood dat altijd de kleur is bij bevestiging ambtsdragers. Het is dit jaar de derde keer dat ik de rode stola draag.....

En de bijbel-lezing die klassiek aan de orde is op deze zondag Trinitatis, de laatste zinnen van het Mattheusevangelie hebben ons ook veel te zeggen juist wanneer we bij de bevestiging van nieuwe ambtsdragers ons bezinnen op wat ons in de kerk te doen staat. Te doen staat, niet alleen zij, niet alleen de kerkenraad, maar wij allen die geroepen zijn mee te werken en mee te bouwen de gemeente van Christus, aan de uitbreiding van zijn rijk van recht en vrede.

Het zijn de laatste woorden van het Mattheusevangelie die in de traditie van de

kerk wel de betiteling hebben meegekregen: de grote opdracht. Of de grote zendingsofdracht. Het is de opdracht die Jezus Christus geeft aan zijn leerlingen na zijn opstanding.

In het voorafgaande van dit Mattheus hoofdstuk is Jezus als de Levende Christus verschenen aan een aantal vrouwen, aan Maria van Magdala en de andere Maria zoals het evangelie schrijft. Opvallend punt altijd vind ik, de vrouwen zijn het die als eersten Jezus zien, niet de mannenbroeders, niet de elf leerlingen. Ik denk wel eens zou het daarom zijn dat je steeds vaker ziet dat vrouwen een dragende, een continue rol vervullen in het verder bouwen aan de kerk, in het verder brengen van de boodschap. Vrouwen zien Jezus gewoon eerder.... Maar dit volstrekt terzijde natuurlijk. Ik ben ook erg blij dat we nog met vier mannen in de kerkenraad zijn. Jezus was de twee vrouwen tegemoet gekomen en had gezegd: Ga mijn broeders vertellen dat ze naar Galilea moeten gaan, daar zullen ze mij zien.

En daar gingen ze. Dat wilden ze meemaken. De elf leerlingen. Ze gingen naar Galilea, naar de berg die Jezus hen had genoemd. Welke berg dat nou is, dat is niet zo helder. Je zou kunnen denken aan de berg van de verheerlijking, waar die ontmoeting in het stralende licht met Mozes en Elia geweest was, voorbode van het Licht van Paasmorgen. Of was de berg die Jezus hen genoemd had de berg van de Bergrede. Dat is ook wel aannemelijk, mede gelet op de latere verwijzing naar "alles wat ik jullie opgedragen heb".

Hoe dan ook, de elf gingen, ze gingen naar Galilea, ze gingen naar de berg daar in dat gebied waar hun roots lagen, waar ze vandaan kwamen, want zo was gezegd, daar zouden ze Jezus zien.

En eerlijk gezegd vind ik één van de meest troostrijke zinnnetjes de woorden die dan direct volgen. Zo bespraken we het ook met de te bevestigen en terugtrekkende ambtsdragers bij de voorbereiding. Troostrijk, dat er staat: "en toen ze hem zagen bewezen ze hem eer, al twijfelden enkelen nog".

Dit vind ik weer de bijbel ten voeten uit. De bijbel is een geloofsboek, een boek van de levensweg, de geloofsweg die mensen gaan met God door de geschiedenis heen. Met vaak mooi, inspirerende, soms ook ontroerende, dikwijls ook wonderlijke en weerbarstige verhalen. Maar vooral ook eerlijke verhalen.

Enkelen van hen twijfelden nog. Niet dat dat erg is. Het wordt gewoon benoemd. Ze stonden bij wijze van spreken mee te zingen met de lofzang. Ze stonden in de kring bij het avondmaal. Ze stonden misschien wel vooraan in de kerk en ze zeiden ja als antwoord op de vraag om mee te gaan doen. Maar enkelen van hen twijfelden nog. De twijfel, kan ik het wel, kan ik het wel geloven, past dit wel bij mij, het wordt genoemd en mag er zijn. En ik zou me zo kunnen voorstellen dat de twijfel dan weer eens bij ene leerling en dan bij de andere toeslaat, maar ze bewijzen hem eer. Ze houden de lofzang gaande. Ze openen hun oren, ze openen hun hart voor wat Jezus als de Levende Christus te zeggen heeft. En de Levende Christus spreekt.

“Mij is gegeven alle macht in de hemel en op aarde”. Dat zijn de eerste woorden die hij spreekt. Mij is gegeven alle macht. Misschien dat het sommigen wel in de oren klinkt als hulp, als bemoedigende woorden om de twijfel te overwinnen, of om met de twijfel verder te gaan, verder te leven, geloven, werken. Mij is gegeven alle macht. Nou dat is toch mooi. Dat geeft zekerheid. Maar het kan ook zijn dat het juist vragen oproept, de twijfel aanwakkert: Ja hoe zo gegeven alle macht..... Zie ik daar wat van dan? Hoe zo dan Syrië, hoezo de honger en andere misstanden in Afrika, hoezo de favella's in dat mooie voetballand Brazilië, hoezo die ziekte die mijn lijf wil veroveren of het lijf van de mens die me lief is. Hoezo, mij is gegeven alle macht. En dit dan, en dat, en dat.....

En anderen zullen misschien juist groeiende afstand tot geloven voelen omdat dit woordje macht beelden oproept aan die Almachtige God, de grote poppenspeler die vanuit de hemel aan alle touwtjes trekt. En als je daarin moet geloven, kun je dan nog wel geloven, wordt het dan niet echt de twijfel die de overhand krijgt. Nee Jezus, spreek nou maar niet teveel over macht en zeker niet over alle macht.....

Niet dat ik op deze vragen de antwoorden weet, zeker niet de laatste antwoorden weet. Ik kan alleen maar zeggen hoe ik het gaandeweg ben gaan zien en geloven. Op dit moment. Want ook voor mij blijft het een weg van geloven en open stellen voor wat anderen horen, voor nieuwe inzichten, die soms weer heel oude inzichten zijn trouwens.

Dat Jezus gegeven is alle macht in hemel en op aarde, daarin hoor ik dat we de macht, ook de almacht die we als mensen in onze eigen religieuze avonturen, in het godsdienstig zoeken van de mens de eeuwen door, het godsdienstig zoeken en leven ook zoals we dat in de boeken van Israel, in Tenach, in het Oude Testament lezen, dat dit zoeken, misschien wel het menselijk verlangen naar goddelijke macht, naar goddelijke almacht nu in zekere zin wordt ont-goddelijkt en wordt toegespitst, toevertrouwd aan één persoon, aan Jezus de mensenzoon, Gods Zoon, de Levende.

Misschien wel ingewikkeld hoe ik het zeg... De goddelijke almacht, alles wat we daar als mensen voor voorstellingen en verlangens en misschien ook wel angsten bij hebben wordt als het ware ont-goddelijkt, weggehaald bij alles wat zich verder als goddelijk aandient en opdringt en toevertrouwd aan de ene mensenzoon, Jezus de Levende Christus.

En dan is essentieel om van Hem, van de Levende Christus te leren hoe die macht van hem en bij hem werkt. En ik ben steeds meer gaan zien en geloven dat dit geen macht is van de marionettenspeler die de dingen voor ons regelt en die zomaar willekeurig of volgens bepaalde winst- en verliesrekeningen van goede daden ingrijpt in de natuur of in de levens van mensen. De enige macht die Jezus als de levende Christus hanteert is dienende macht. De macht, de kracht van de Liefde. Die dienende liefde is het die uiteindelijk alles overwint. Die dienende liefde is het die door en tussen God en mensen werken kan. De kracht van Zijn liefde.

Dat noemt de kerk al eeuwen de Heilige Geest. Die dienende liefde is het die de leerlingen elkaar en alle volken te leren hebben.

Ga dus op weg, en maak alle volken tot mijn leerlingen, door hen te dopen in de naam van de Vader en de Zoon en de Heilige Geest en hen te leren dat ze zich moeten houden aan alles wat ik jullie opgedragen heb. Lees.... Hoor..... alles wat Jezus hen verteld en verkondigd heeft in bijvoorbeeld de Bergrede en in de rede over de laatste dingen en in zijn gelijkenis. Leerpunten, lessen, aanwijzingen waarin het telkens weer gaat, ik kan het niet anders zien en horen, dan over je weg gaan in Liefde.

Wat is het grote gebod? Heb de Heer uw God Lief, dat is het eerste en heb uw medemens lief als u zelf. Je hoeft niet jezelf helemaal weg te cijferen. Heb ook jezelf lief. Leer ook van je zelf te houden. Voor sommigen is dat ook een hele leerweg. Maar hou ook van je medemens als van jezelf. Leef in de kracht van Zijn liefde en leef uit die kracht, leef het uit, leef het voor, draag het uit.

Ik zou nog wel een aantal dingen kunnen en willen zeggen over dat wat ons als gemeente en als kerkenraad in het bijzonder de komende jaren te doen staat. Voor zover ik dat natuurlijk zeggen kan, want dat is volgens mij nou precies iets wat we met elkaar, en vooral ook met anderen, in gesprek en al zingend en lezend en horend en biddend moeten ontdekken. Maar de tijd ontbreekt daarvoor. Ik heb een paar mensen beloofd het geen half twaalf te laten worden.

Maar zonder uitweiding is dit in alle eenvoud: leer de weg van de dienende liefde. Leer de Liefde van Christus communiceren. Leer de weg van de Liefde. Leer die voor jezelf, leer die met elkaar en leer die, niet door betweterige verhalen maar door voorbeeldgedrag aan de volken, aan de mensen om je heen.

Gaat die leerweg van de liefde langs lijnen van logica? Nee, in de meeste gevallen niet. Kan die leerweg van de liefde een lijn zijn waarlangs de kerk in Noord West Europa (want overal elders ter wereld is dat al zo) maar waardoor ook hier de kerk

weer een groeiende kerk worden? Ook de kerk van Hoek? Jawel, zeker en vast. Is het niet in kwantiteit, want zo zou het zeker kunnen gaan de komende jaren, zo realistisch ben ik ook, maar dan toch zeker in kwaliteit. We hebben nog heel wat te leren. We kunnen nog heel wat groeien in liefde, in geloof.

En geloof me, dan kunnen er wonderen gebeuren. Wonderen waar de 5 – 1 tegen Spanje bij in het niet valt. Ik zal geen namen noemen maar dan zie ik sommigen van jullie een schitterende voorzet aannemen en met een zweefduik al koppende een gelijkmaker scoren. Dan zweef ik als een Arend.....

Hoe ik dat weet?

En houdt dit voor ogen zegt Jezus (woorden die we sinds een jaar of twintig altijd kunnen lezen als we langs de hoofdingang de kerk verlaten en de wereld, het leven van alledag in gaan): Ik ben met u. Ik ben met jullie, met de kracht van mijn Liefde, alle dagen, tot aan de voltooiing van deze wereld.

Amen.

ORGELSPEL

Zingen: Hoor, een woord om mee te leven

Tijdens het zingen van dit lied komen de kinderen terug in de kerk

Dienst van de BEVESTIGING

INLEIDING OP DE BEVESTIGING

Gemeente van de Heer,

Vanaf het prille begin heeft onze Heer Jezus Christus mensen geroepen om mee te werken in de dienst van zijn Koninkrijk van gerechtigheid en vrede. Daarbij is de onderlinge gemeenschap van deze mensen en de gemeenschap met Christus uitgegroeid tot een wereldwijde beweging van kerken en geloofsgemeenschappen. Aan een aantal mannen en vrouwen wordt in de kerk, daartoe geroepen en gedreven door het werk van de Heilige Geest zoals dat onder andere in het leven en werk van de gemeente tot uiting komt, een bijzondere taak toevertrouwd.

Zij worden ambtsdragers genoemd. Hun ambtswerk is bedoeld om de leden van de gemeente, jong en oud, telkens weer toe te rusten tot getuigenis en dienst in de wereld. Om samen met hen te zoeken naar wegen om het lichaam van Christus en zijn Koninkrijk verder vorm te geven en op te bouwen.

Zij mogen dit werk doen, in navolging van Hem, die niet gekomen is om zich te laten dienen, maar om te dienen.

In onze kerk kennen wij het ambt van predikant, in de traditie ook wel "herder en leraar" genoemd, het ambt van diaken en van ouderling.

De dienstbaarheid in Christus krijgt met name een duidelijke gestalte in het ambt van diaken. Vanouds hebben zij de taak om de Tafel van de Heer zo te bedienen dat de armen niet tekort komen. Zij zamelen de gaven van de gemeente in om allen die hulp nodig hebben - binnen of buiten de kerk, dichtbij of veraf - te laten delen in de liefde van Christus.

Een andere ambt is dat van ouderling. Zoals de oudsten in Israël het volk vertegenwoordigden en tegelijk de taak hadden leiding te geven aan de gemeente van God, zo worden in de kerk van Christus ouderlingen aangesteld om de gemeente, in bescheidenheid en dienstbaarheid, steeds opnieuw te herinneren aan haar roeping om dienstbaar te zijn aan de doorbraak van Gods Koninkrijk. Door op te treden als vertrouwenspersoon en de gemeente te bepalen bij het levenscheppende en bevrijdende Woord van God, bemoedigen zij hun broeders en zusters in de navolging van Christus onze Heer.

Aan een aantal daartoe verkozen ouderlingen is in het bijzonder toevertrouwd de verzorging van de beheerszaken van de gemeente voor zover niet van diaconale aard. Deze dragen de naam ouderling - kerkrentmeester en zij worden in hun taken bijgestaan door andere daartoe aangewezen leden van de gemeente.

Alle ambtsdragers tezamen hebben de verantwoordelijkheid als raad van de kerk om de gemeente en elkaar in vieren, leren en dienen bij het evangelie te bewaren. Voor alle dingen hebben wij immers Gods Koninkrijk en zijn gerechtigheid te zoeken.

Zo zijn in de gemeente sommigen geroepen voor een bijzondere taak en zijn we allen geroepen om mee te werken in de dienst aan Gods Koninkrijk.

ZINGEN: *Zing voor de Heer een nieuw gezang* (Lied 655: 1, 2 en 4)

WOORDEN TOT DE TERUGTREDENDE AMBTSDRAGERS

Van een aantal van onze ambtsdragers is de ambtstermijn vandaag voorbij.

Namelijk van Ada Dieleman en Jan van der Maale

Zij hebben in hun nu voorbije ambtsperiode de gemeente met inzet van hun gaven en krachten gediend. Ik verzoek jullie om een moment te gaan staan:

Ada en Jan, jullie dienstwerk als ambtsdrager eindigt vandaag. Wat blijft, ook nadat jullie van het ambt ontheven zijn, is de gegeven belofte van geheimhouding van wat vertrouwelijk tot je kennis is gekomen. Naar beste weten en naar beste vermogen hebben jullie getracht Christus' kerk op te bouwen en de leden van de gemeente die aan jullie zorgen waren toevertrouwd te dienen. In het eenvoudige maar oprechte symbool van een handdruk wil ik namens kerkenraad en gemeente de waardering en dank leggen waarmee we jullie van het ambt willen ontheffen.

GEBED

Wij danken U, o God,

voor de toewijding van degenen,

die hun ambt nu neerleggen.

Voor hun volharding en trouw

prijzen wij U, Bron van alle goed.

We bidden u:

bevestig het werk van hun en van onze handen,

U die door de kracht die in ons werkt,

bij machte bent oneindig veel meer te doen

dan wij bidden of beseffen.

U zij de heerlijkheid,

in de gemeente en in Jezus Christus,

tot in alle geslachten.

Heer God, wij prijzen uw naam ook
omdat gij opnieuw mensen hebt geroepen,
om zich dienstbaar te maken voor het werk in uw gemeente.

Daarom bidden wij u vanmorgen:

Geef nu degenen, die in hun ambt worden bevestigd
dat zij als hoorders naar uw Woord
vertrouwend op uw belofte
vrijmoedig hun taak zullen aanvaarden.

Tot eer van uw Naam
en tot vreugde voor ons allen,
door Jezus Christus, uw Zoon, onze Heer
die met U en de Heilige Geest,
één enig God, leeft en regeert in eeuwigheid.

Amen

BELOFTE EN BEVESTIGING

Addie de Bree, Franny van Driel en Nelly Mol, jullie die nu gereed staat jullie
ambtswerk opnieuw of voor het eerst te aanvaarden: herinner je altijd met
dankbaarheid dat het Christus' eigen kudde is, die je wordt toevertrouwd. Hij heeft
haar geroepen en verworven door de woorden en tekenen die hij sprak en deed,
door zijn eigen leven dat hij in overgave heeft gegeven, het is Zijn kerk.
Aanvaardt dan de dienst waartoe je door God en zijn gemeente geroepen bent met
blijdschap, bouw de gemeente op, voedt jezelf met de woorden van geloof en
traditie en bidt om wijsheid en kracht van de Heilige Geest. Wilt dan antwoorden op
de volgende vragen:

Stem je in met het geloof van de gemeente dat het God zelf is die in zijn zoon
Jezus Christus en door het werk van de Heilige Geest zijn kerk eens heeft
geroepen en ook nu en in de toekomst verder leiden zal?

Geef je gehoor aan de roep die van God en zijn gemeente uitgaat om door het dienstwerk als ambtsdrager de komende jaren mede verantwoordelijkheid te dragen voor de leiding van gemeente en kerk.

Beloof je het ambt dat je wordt toevertrouwd te bedienen levend en gelovend vanuit de Heilige Schrift als bron, met liefde voor de gemeente, en voor alle mensen die de Heer op je weg brengt?

Beloof je voorgoed geheim te houden wat vertrouwelijk tot je kennis komt en bent je bereid je bij dit alles te voegen naar de orde van de kerk?

Wat is daarop uw antwoord?

Neeltje Maria Mol – Francke

Francoise Maria van Driel – Dieleman

Adriana Frederika Christina de Bree

God, onze hemelse Vader,
in wiens Naam wij u je deze dag in het ambt van ouderling of diaken mogen bevestigen, zal je de kracht en de liefde van Zijn Geest schenken.
We bidden dat Hij je zal zegenen in je bediening zodat ook door jullie inzet zijn gemeente zich door de tijd heen verder zal ontwikkelen, tot uitbreiding van het Rijk van Christus Jezus, zijn Zoon.

BELOFTE DOOR DE GEMEENTE

(hierbij gaan allen staan)

Gemeente van Hoek,

nu deze gemeenteleden

tot ouderling en diaken bevestigd zijn,

beloven jullie hen te aanvaarden,

hen te omringen met jullie medeleven,

hen te dragen in jullie gebeden

en met hen mee te werken in de dienst aan onze Heer?

Wat is daarop uw antwoord?

ZINGEN: *Hij die gesproken heeft* (Lied 362: 2)

(hierna gaan we zitten)

ENKELE WOORDEN DOOR DE VOORZITTER VAN DE KERKENRAAD

INZAMELING VAN DE GAVEN, onder ORGELSPEL,
bestemd voor

GEBEDEN, – Dankgebed – Voorbede – Stil gebed

afgesloten met het ‘Onze Vader ....’

SLOTЛИED: Wat de toekomst brengen moge Lied 913: 1 en 3 (zo mogelijk staande)
(LvdK, Gezang 293: 1 en 3)

UITZENDING en ZEGEN

AANSLUITEND ZINGEN:

